

A FATIMAI KÖZLÖNY JUBILEUMI ÉVE

A Marto Ferenc és Jácinta, fatimai látnokok boldoggáavatási perét szorgalmazó és ismertető Közlöny most töltötte be 25. évét. Ez alkalommal a következő levelet intézte szerkesztőjéhez, Kondor Lajos S.V.D. atyához a fatimai püspök:

Tisztelettel gondolok a nagyméltóságú püspök úrra, Joao Pereira Venanciora, aki ezt alapította és célját kijelölte. Köszönetemet fejezem ki Kondor Lajos S.V.D. atyának is, aki 25 éven keresztül, nagy odaadással, rendeltetéséhez híven, elkészítéséről és terjesztéséről gondoskodott. A Közlöny azon fáradozott és tovább is ezt teszi, hogy 85.000 példányával, hét nyelven, ne csak a Szűzanya üzenetét ismertesse, hanem azt az üzenetet is, amelyet a látnokok hősies élete sugároz, az egész világ püspökei, Portugália papjai, az Ima- és Áldozati Liga minden tagja számára a látnokok, Ferenc és Jácinta boldoggáavatása érdekében, minden égtáj felé.

Igen! Ferenc és Jácinta példája, akik a Szent Szűz kívánságait hősies módon megvalósították, felszólítás és serkentés!

A Közlöny tovább viszi azt a gazdag tanítást, amely a világnak ettől az oltártól, Fatimából kiárad. Hallatja a pápák, a bíborosok és a püspökök hangját Fatimából, akik az öt világrésről a szentélyt meglátogatják.

Beszámol a legfontosabb eseményekről is, amelyek a jelenési hely életével kapcsolatosak, és végül hivatalos hangja mindannak, ami a boldoggáavatási perekkel történik.

Egyedül Isten tudja, hogy 25 éven keresztül a kegyelem milyen sok jó magja hullott ezen az úton az emberek szívébe!

Mindezért köszönetet mondok az Úrnak, és mindnyájuknak a fatimai Szűzanya áldását küldöm ebben a Mária-évben.

+ Alberto
fatimai-leirai püspök

LEVELEK A MISSZIÓKBÓL

Csak három hónapja vagyok itt Yangoruban. Hirtelen jött, "mentő" féle kinevezés illetve áthelyezés volt, hogy a viharban valami irány alakuljon ki. – Yangoru kerületi központ és a múlt év októberében minden adminisztráció megszűnt. Kormányalkalmazottak, kórházi személyzet, rendőrség mind kivonult. Igazán minden hivatal szünetelt, s a páter is átment a szomszéd állomásra, miután a betörők és a gengszterek lehetetlenné tették a helyzetét. Csak a két bennszülött nővér maradt itt egy "nyugdíjba vonult" öreg páterrel. A nagy zűrzavarban a plébánia épülete is leégett, mindazzal együtt, ami benne volt. Egy kis házikó maradt, ahol most lakom, az állomások legsarkában, a templomtól (1968-ban épült) vagy 150 méterre. Öt méterre a háztól van egy szép kávéültetvény, így amikor virágzik, mintha csak liliomot tartana az ember a házában. Nem túlságosan erős, így nem kábító, és itt van éjjel-nappal. Lassan a nép is lehült egy kicsit és megkezdtek a munkát. Lévéen Mária-év, no, meg itt vagyunk a három pünkösdista szekta kellős közepén, akik igen sokat kiabálnak a Szűz Mária ellen, elkezdünk egy Mária szemináriumot. Gondoltam, Máriával vissza az Úrhoz. Ahogy látszik, jó kezdet lett belőle.